

Boží hod vánoční 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás narozeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. (Žalm 98,1–2)

Pozdrav

Píseň: 472

Modlitba: Pane Bože, toto je den, který jsi učinil. Světlo z tvého světla, den veliké radosti. Proto vyjdi vstříc všem, kdo ještě tápou ve tmě. Buď se všemi, kdo se trápí. Smiluj se nad námi i nad celým sténajícím stvořením. Zbav nás temných míst našeho života a našich vin, ať tvé světlo může vstoupit mezi nás a přinést nám radost. Učiň, ať vánoční zvěst rozezvučí naše srdce vděčnými chválami. A dej, abychom správně poznali Ježíše, radostnou zvěst pro tento svět, světlo konejšící naše srdce navěky. O to prosíme skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána a bratra, který s Tebou a s Duchem svatým žije a působí navěky. Amen.

1. čtení: Izajáš 9,1–6

Píseň: 116

2. čtení: Lukáš 2,1–20

Kázání

Pokud máte doma betlém, dřevěný, papírový či z jiných materiálů vyrobený, můžete si zřejmě prohlížet vánoční scénu se vši parádou. A pokud ho nemáte doma, najdete tu scénu na náměstích, v kostelech či na jiných místech. Tam všude se obvykle mísí narození v chudé stáji s oslavným nápisem Sláva na výsostech Bohu, s kometou, s pastýři, s přicházejícími, dary obtíženými lidmi, s mudrci od východu, s muzikanty atd. Ale vánoční dění, jak nám je líčí evangelista Lukáš, tak velkolepé není. Nebylo by na něm nic slavnostního, nebýt andělského vystoupení.

Že se narodí dítě, to se stává docela běžně. Že má místo kolébky žlab pro dobytek, to sice už tak běžné není, ale i dnes se jistě mnohé chudé děti rodí v obdobných podmínkách. A na tom, že někdo musí pracovat v noci, dokonce o Vánocích, také nic výjimečného není. To, z čeho se zrodil ten všeliký nás obklopující vánoční mumraj, tedy probíhá vcelku nenápadně. Velké věci někdy začínají nepozorovaně. A vlastně se tím předjímá i budoucnost toho narozeného dítěte – jeho život bude také vcelku obyčejný, ale stejně v něm bude jednat Bůh. V té obyčejnosti se bude odehrávat něco zásadního. Až později se díky němu změní svět a jeho dějiny.

Přes veškerou nenápadnost dění v Betlémě se ale odehrává zázrak. Totiž narození dítěte, jak se říká, je zázrak. Nebylo tu, nemuselo tu být a najednou je tady. Zázrakem je však také mnoho jiných věcí, které považujeme za běžné a nezamýšlíme se nad nimi. Přesto si zaslouží podivení. Ale ani tohle dítě se tady neobjevilo jen tak z ničeho nic. Už několik měsíců se vědělo, že přijde na svět a muselo se čekat na ten správný okamžik. Než se stane něco velkého, důležitého, je někdy třeba trpělivosti. Nechat věci růst a zrát. Dopřát jim čas. Nevztekát se, když se hned nestane to, co jsme chtěli. Dnes to může např. znamenat skládat důvěru v Boží působení ve světě, byť v působení nenápadné a podle nás možná

pomalé, a nepoohlížet se po jiných spasitelích. S nadějí, že oni nám zajistí ráj na zemi. Nejlépe bez našeho přispění.

Novorozené dítě znamená nový začátek. A podle andělova zvěstování má to dítě obrovský potenciál. Tak jako ty malé věci, které musejí nejprve vyklíčit a vyrůst, aby mohly způsobit něco velkého. V těch plenkách ve žlabu neleží jen tak někdo. Tak jako andělský pěvecký sbor propojuje nebe a zemi, bude také ten nově narozený spojovat nebe, Boha a zemi, tedy lidi.

Vánoce představují Boží pokus, jak se vtěsnat do lidských měřítek. Naštěstí tomu nemusí být opačně. I když jsme stvořeni k Božímu obrazu, nedostačujeme mu. I když se máme Bohu podobat, nestačíme na to. Je tedy povzbuzující, že nás Bůh nechce bezpodmínečně tlačit do něčeho, co nedokážeme zvládnout, že na nás neklade nároky, kterým nejsme schopni vyhovět. Že se nás nesnaží vtěsnat do svých měřítek, ale raději se vejde do těch našich. Má porozumění pro rozdíl mezi ideálem a skutečností.

A proč to dělá? Od andělů slyšíme, že má v lidech zalíbení. To je podstatná zvěst, dobrá zpráva, evangelium vánočních svátků. Takže když to budeme zase někdy vidět černě, ať už se sebou, s lidmi či se světem, vzpomeňme si na tato slova. Ta zpráva totiž není určena jen uším pastýřů, chudých lidí nebo Židů. Týká se všech lidí. Tvůrci těch našich betlémů to dobře vystihují, když je zaplňují postavami lidí chudých i bohatých, prostých i vzdělaných a také cizozemců.

K tomu setkání nebe se zemí, člověka s Božím majestátem, jak je zde vyjádřeno andělskými zástupy, patří také strach. Pastýři se stávají svědky něčeho neobyčejného a padá na ně bázeň. Ale jsou andělem upokojeni. Místo strachu se mají radovat. Bůh nepřichází trestat, ale zachraňovat. Je zvláštní, že se člověk nemusí snažit naklonit si Boha na svou stranu, udobřit si ho, a tak se zbavit strachu. Naopak, Bůh uklidňuje člověka. Nemusíme se Boha snažit přesvědčit o své dobré vůli, to on nám zvěstuje své láskyplné záměry s námi. Do lidské noci zaznívá slovo potěšení. Jako když je nám řečeno dobré slovo uprostřed našeho trápení, slovo, které promění náš smutek, naše zoufalství a dodá nám naději.

To Lukášovo vánoční dění není až na tu andělskou parádu nijak zvláštní, vybočující z obvyklého běhu světa. Odehrávají se vcelku normální věci. Státníci vládou, lidé dělají, co jim poručí, a kromě toho rodí děti či pracují. Ale přesto je zde při díle sám Hospodin. I naše přítomnost nám může připadat podobná. Nic zvláštního se neděje. Svět si běží svou cestou. Lidé pracují, žení se a vdávají, válčí, rodí děti a do toho vládou politici. Přesto už svět není stejný jako byl dříve. Ježíšova zvěst v něm zanechala nesmazatelné stopy. Ano, tohle evangelium rázem nevyřeší všechny globální problémy. Ani Ježíšovým příchodem, dokonce ani jeho vzkříšením nepřišlo Boží království v plnosti, nenastal celosvětový mír a harmonie. Ale přesto se věci za ty 2000 let posunuly díky Ježíšově zvěsti, díky zprávě o Boží lásce k člověku, kupředu. Boží království si rozbilo stan mezi lidmi. Jeho působení lze zakusit všude tam, kde mu dáme prostor. Stačí soustředit se na to, co můžeme udělat, co je v našich možnostech. Na všechny ty zdánlivě obyčejné a malé věci, o nichž tušíme, že by v nich mohl působit Bůh.

Píseň: 483

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 468

Večeře Páně

Píseň: 462

Přímluvy: Přimlouvejme se u Boha slovy „Pane, smiluj se“:

Bože, Ty jsi v Kristu vstoupil do našeho světa. Tobě nejsou naše starosti vzdálené. Proto Tě prosíme:

- Abychom i v našich obyčejných dnech žili s vědomím, že záleží i na malých a všedních věcech.
- Za všechny, kdo jsou bez domova, aby nejen v tento vánoční čas mohli zakusit lidskou sounáležitost. Pane, smiluj se.
- Za všechny osamělé, aby mohli najít někoho blízkého. Pane, smiluj se.
- Za všechny, kdo žijí v nebezpečí a jsou ohroženi, aby mohli zakusit skutečný pokoj. Pane, smiluj se.
- Za všechny, kdo snášejí obtížné podmínky na Ukrajině i v jiných oblastech konfliktů, aby měli dost síly a dostalo se jim potřebné pomoci. Pane, smiluj se.
- Za všechny, kdo museli opustit svůj domov, aby se mohli bezpečně vrátit, nebo našli přijetí jinde. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Ohlášky

- Jsou dny vánočního volna a prázdnin, proto se sejdeme až v neděli 1. ledna. V 9:00 začnou bohoslužby, pak bude následovat sborový oběd a sborová vycházka.
- Děkujeme všem, kdo se podílejí na úpravách podkroví na faře.

Poslání: Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 464